

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7MCdo/3/2012
Identifikačné číslo spisu:	1210215524
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1210215524.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky J. D., bývajúcej v I., proti odporcovi A. A., bývajúcemu vo K., zastúpenému JUDr. Mariánom Mikáčim, advokátom v Bratislave, Záhradnícka 15, o vypratanie bytu, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10 C 128/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 3. februára 2011 č. k. 10 C 128/2010 - 42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 3. februára 2011 č. k. 10 C 128/2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 3. februára 2011 č. k. 10 C 128/2010 - 42 uložil odporcovi povinnosť vypratať byt č. 33 nachádzajúci sa na 9. poschodí bytového domu na W. ulici č. 38, súpisné číslo 792, postaveného na pozemkoch parcelné číslo 877/3 a 877/4, zapísaného na LV č. XXXX, vedeného Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, katastrálne územie I. do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a navrhovateľke zaplatiť náhradu trov konania 99, 50 € , trov právneho zastúpenia 210, 89 € k rukám právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Takto rozhodol v neprítomnosti opatrovníčky odporcu (pracovníčky Okresného súdu Bratislava V B. Z.) ustanovenej mu (uznesením z 24. novembra 2010 - čl. 31) podľa § 29 O. s. p. (§ 101 ods. 2 O. s. p.) , lebo mal preukázané, že navrhovateľka je (na základe kúpnej zmluvy uzavretej 19. mája 2010 a rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR z 16. júna 2010 č. V . 12 125/10 o povolení jej vkladu do katastra nehnuteľností) vlastníčkou predmetného bytu , v ktorom odporca býva bez právneho dôvodu. Obvyklé nájomné, ani poplatky spojené s užívaním bytu odporca neplatí a zásielku s výpoveďou z nájmu bytu z 19. júla 2010 danej mu navrhovateľkou podľa § 710 ods. 3 a § 711 ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka neprevzal, bola uložená na pošte. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal na podnet odporcu mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že nesprávnym procesným postupom súdu prvého stupňa pri ustanovení opatrovníka

odporcovi podľa § 29 ods. 2 O. s. p. , bola tomuto účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Uviedol, že súd nevyužil všetky možnosti za účelom zistenia pobytu odporcu, resp. možnosti za účelom doručenia mu poštovej zásielky. Poukázal na výpoveď navrhovateľky na pojednávaní dňa 3. februára 2011 , z ktorej vyplýva, že mala vedomosť o pobyte odporcu v predmetnom byte. Tento ju do bytu odmieta vpustiť a tvrdí, že v byte býva na základe platnej nájomnej zmluvy uzavretej s manželmi O., jeho pôvodnými vlastníkami. Aj z výpovede svedka X. K. vyplýva, že s odporcom, ktorý v byte býva, sa pozná a na jeho nalichanie predmetný byt kúpil od manželov O. s tým, že po vybavení hypotekárneho úveru si ho kúpi odporca. Okolnosťou uzavretia nájomnej zmluvy sa súd ani nezaoberal. Teda pobyt odporcu nie je neznámy a s veľkou pravdepodobnosťou sa zdržuje práve v spornom byte. Preto neboli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka odporcovi podľa ustanovenia § 29 ods. 2 O. s. p. Len zo skutočnosti , že odporca nepreberá zásielky, nemožno usudzovať, že jeho pobyt nie je známy. Podľa vyjadrenia odporcu (v podnete) manželia G. O. a Y. O. podali na Okresný súd Bratislava II návrh (vedený pod č. k. 9 C 123/2010) proti odporcom J. D. a X. K. o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu.

Navrhovateľka považovala procesný postup prvostupňového súdu pri ustanovení opatrovníka odporcovi za správny. Konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu, na ktoré poukázal generálny prokurátor Slovenskej republiky , podľa jej názoru s predmetnou vecou nesúvisí , lebo odporcu sa nijako netýka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O. s. p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O. s. p.) , bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

Podľa ustanovenia § 243e ods. 2 O. s. p. mimoriadne dovolanie možno podať len proti tomu výroku súdneho rozhodnutia, ktoré účastník konania, osoba dotknutá týmto rozhodnutím namietá.

Podľa ods. 3 tohto ustanovenia generálny prokurátor Slovenskej republiky nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 O. s. p.).

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou , ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dovolacími dôvodmi . Obligatórne (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami , pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci . Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. dovolateľ nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. t. j. odňatie účastníkovi konania možnosť konať pred súdom spočívajúcu v postupe súdu v rozpore s ustanovením § 29 ods. 2 O. s. p.

Postupom súdu, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi nebolo umožnené zúčastniť sa konania, alebo realizovať procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. V zmysle uvedeného za postup súdu vedúci k odňatiu možnosti konať pred súdom treba potom považovať aj postup súdu , ktorý sa prieči § 29 ods. 2 O. s. p. Ak totiž súd v rozpore s týmto ustanovením a bez splnenia zákonných podmienok z neho vyplývajúcich ustanoví účastníkovi konania opatrovníka a v ďalšom priebehu konania už nekoná s účastníkom, ale len s jeho opatrovníkom, odníma tým tomuto účastníkovi možnosť konať pred súdom , znemožňuje mu realizáciu jeho procesných práv,

predovšetkým práva, aby jeho vec bola prejednaná na súde za jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 2/2007).

Podľa § 3 O. s. p. občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva , ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

Podľa § 29 ods. 2 O. s. p. pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomností v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 109 ods. 2 písm. a/ O. s. p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak sa účastník nemôže zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy.

Súd prvého stupňa sa citovanými ustanoveniami dôsledne neriadil.

Ustanoveniu opatrovníka účastníkovi podľa § 29 ods. 2 O. s. p. musí predchádzať šetrenie o tom, či sú dané predpoklady na tento postup a či nie je na mieste iné opatrenie , lebo aj neprítomnému účastníkovi musí byť zaistená ochrana práv a oprávnených záujmov . Z obsahu spisu možno vyvodíť, že súd si pred ustanovením opatrovníka neobstaral potrebné podklady pre posúdenie otázky, či odporca je osobou, ktorej pobyt nie je známy.

Odporca zásielky súdu na adrese trvalého pobytu K., ani na adrese I. neprevzal a tieto sa súdu vrátili s poznámkou pošty - adresát neznámy. Následne súd vykonal šetrenie pobytu odporcu prostredníctvom Registra obyvateľov SR - CEPO, Ústrednej evidencie väzňov GR ZVJS a Sociálnej poisťovne a zistil, že adresa trvalého pobytu odporcu je vo K. a že odporca je vedený ako samostatne zárobkovo činná osoba (SZČO) s adresou K.. Po (uvedených) predchádzajúcich neúspešných pokusoch o doručenie predvolania na pojednávanie a návrhu na začatie konania súd požiadal o doručenie zásielky Obvodné oddelenie PZ Ružinov - východ na adrese A. . Zásielka bola ale súdu vrátená nedoručená s odpoveďou, že na uvedenej adrese sa dané meno nachádza na zvončekoch, na schránkach aj na zozname , ale na zvonenie nikto nereagoval. Po týchto úkonoch súd uznesením z 24. novembra 2010 č. k. 10 C 128/2010 - 31 ustanovil odporcovi podľa § 29 ods. 2 O. s. p. opatrovníčku s odôvodnením, že sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu a na adrese známej súdu sa nezdržuje, nariadil pojednávanie na 3. februára 2011, na ktorom vo veci samej rozhodol. Takýto procesný postup súdu nebol ale správny.

Súd dospel k záveru o neznámom pobyte odporcu na základe skutočnosti, že nepreberal zásielky na šetrením zistených adresách jeho pobytu napriek tomu, že z výpovede samotnej navrhovateľky ako aj svedka X. K. jednoznačne vyplýva, že odporca v predmetnom byte (na adrese A.) býva. Napokon navrhovateľka podala návrh na vypratanie sporného bytu práve z dôvodu, že v ňom odporca (bez právneho dôvodu) býva. Len na základe nepreberania zásielok na súdu známych adresách , prípadne nereagovanie na zvonenie príslušníkov polície , nebolo možné dospieť k záveru, že pobyt odporcu nie je známy.

Preto procesným postupom súdu , ktorým ustanovil odporcovi opatrovníka podľa § 29 ods. 2 O. s. p. bez splnenia tu uvedených podmienok, lebo nebolo preukázané, že pobyt odporcu nie je známy a následne v konaní konal už len s týmto opatrovníkom, odňal tomuto účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Vychádzajúc z uvedeného generálny prokurátor Slovenskej republiky dôvodne podal mimoriadne dovolanie , lebo rozsudkom okresného súdu vydaným v konaní postihnutom procesnou vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. bol porušený zákon a vyžadovala to ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania, ktorú nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami . Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok okresného súdu zrušil (§ 243b ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

p.) s tým, že právny názor najvyššieho súdu je záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.